

Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

**kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami
Oświęcimskiem i Zatorskiem, tudzież z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.**

Część XXXVI.

Wydana i rozesłana dnia 3. Lipca 1852.

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

**Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern An-
schütz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.**

XXXVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 3. Juli 1852.

Jahrgang 1851.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 10. Października 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXV., nr. 233, wydana dnia 1. Listopada 1851),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

mocą którego obwieszają się postanowienia względem puszczenia w obieg nowych not bankowych po 5 złt. r.

Najjaśniejszy Pan Jego Ces. Mość raczył najwyższem postanowieniem Swojem z dnia 6. Października t. r. zezwolić na puszczenie w obieg nowych not bankowych na 5 złt. r., za ściąganiem znajdujących się obecnie w obiegu not bankowych tej samej kategorii, pod warunkami, zawartemi w następnem obwieszczeniu banku narodowego, a to z tym dodatkiem, iż ustawy, obowiązujące co do not bankowych w ogólności, odnoszą się także i do niniejszych not bankowych.

Dla kas publicznych służy przyjęta przy ściąganiu not bankowych zasada, iż dawne banknoty, przy odwożeniu pieniędzy, i wypłatach kas między sobą, używane być mogą jeszcze przez dalsze trzy miesiące nad termin, do ściągania takowych z prywatnego obrotu przeznaczony, to jest aż do końca Sierpnia 1852.

F. Krauss m. p.

Załączenie do Nru 307.

O b w i e s z c z e n i e.

Dyrekcja austriackiego banku narodowego postanowiła ze zezwoleniem wysokiego c. k. Ministerstwa finansów, ściągnąć będące obecnie w obiegu noty bankowe na 5 złt. r. formy IV., a natomiast puścić w obieg nowe banknoty V. formy tej samej kategorii.

Opisanie tych nowych not bankowych podaje się w załączeniu do powszechnej wiadomości.

Co do zamiany wspomnianych banknotów IV. formy, obowiązują następujące przepisy:

1. Banknoty IV. formy na **pięć** złt. r., przyjmowane będą w drodze zamiany, jako i płacy od 1go Grudnia 1851 aż do ostatniego Maja 1852 we wszystkich jeszcze kasach bankowych, tak we Wiedniu, jakoteż w Pradze, w Bernie, we Lwowie, w Peszcie, Koszycach, Temeswarze, Hermansztadzie, Kronsztadzie, Lincu, Insbruku, Gracu, Zagrzebiu i Tryjeście.

2. W kasach zamiany not bankowych w Lublanie, Celowcu, w Gorcyi, Solnogradzie, w Czerniowcach i w Krakowie, rozpocznie

Erlaß des Finanzministeriums vom 10. Oktober 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXV. Stück, Nr. 233, ausgegeben am 1. November 1851),

wirksam für alle Kronländer,

womit die Bestimmungen über die Hinausgabe neuer Banknoten à 5 fl. kundgemacht werden.

Seine Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 6. Oktober d. J. die Hinausgabe neuer Banknoten zu 5 fl., gegen Einziehung der gegenwärtig im Umlaufe befindlichen Banknoten dieser Kategorie unter den in der nachfolgenden Kundmachung der Nationalbank enthaltenen Modalitäten mit dem Beisatze zu genehmigen geruht, daß die bezüglich der Banknoten überhaupt bestehenden gesetzlichen Anordnungen auch für die in Rede stehenden Banknoten zu gelten haben.

Für die öffentlichen Kassen gilt der bei der Einziehung von Banknoten übliche Grundsatz, daß die alten Banknoten bei Abfuhren und Zahlungen der Kassen unter sich noch durch weitere drei Monate über den für den Privatverkehr festgesetzten Einziehungstermin, das ist also bis Ende August 1852, verwendet werden können.

Ph. Krauß m. p.

Beilage zu Nr. 307.

K u n d m a c h u n g.

Die Direktion der österreichischen Nationalbank hat mit Zustimmung des hohen k. k. Finanzministeriums beschlossen, die dermal im Umlaufe befindlichen Banknoten zu 5 fl. der IV. Form einzuziehen, und dafür neue Banknoten V. Form gleicher Kategorie hinauszugeben.

Die Beschreibung dieser neuen Banknoten zu 5 fl. wird mittelst der Beilage allgemein bekannt gemacht.

Für den Umtausch der erwähnten Banknoten-Kategorie IV. Form haben folgende Bestimmungen zu gelten:

1. Die Banknoten zu fünf Gulden IV. Form werden vom ersten Dezember 1851 bis letzten Mai 1852 noch bei sämtlichen Bank-Kassen, sowohl in Wien, als zu Prag, Brünn, Lemberg, Pesth, Kaschau, Temeswar, Hermannstadt, Kronstadt, Linz, Innsbruck, Graz, Agram und Triest, im Wege der Verwechslung, wie der Zahlung, angenommen werden.

2. Bei den Banknotenverwechslungskassen zu Laibach, Klagenfurt, Görz, Salzburg, Czernowiß und Krakau wird der Umtausch der dermal im Umlaufe

się zamiana będących obecnie w biegu not bankowych IV. formy na 5 złt. reń., na nowe banknoty V. formy takiej samej kategorii, w pierwszej połowie miesiąca Grudnia t. r., i trwać będzie tak jak w kasach bankowych w krajach koronnych aż do ostatniego Maja 1852 r.

3. Od pierwszego Czerwca 1852, aż do ostatniego Sierpnia 1852, przyjmowane będą wspomniane w pierwszym ustępie banknoty tylko jeszcze w kasach bankowych we Wiedniu tak w drodze zamiany, jakoteż płacy.

4. Po upływie tych terminów należy się o zamianę wyzręczonych not bankowych na 5 złt. r. formy IV., zgłaszać wprost do dyrekcji banku.

Wiedeń 12. Października 1851.

Pipitz,
rządca banku.

Sina,
zastępca rządcy banku.
Königswarter,
dyrektor banku.

Opisanie nowych not bankowych uprzywil. austriyac. banku narodowego na „pięć złotych reńskich.“

Papier jest biały, cienki, jednakowoż z szczególnej i bardzo trwałej tekstury, istotnie się różniącej od wszystkich innych gatunków papieru.

Na papierze każdej noty bankowej znajdują się znaki wodne, jasne i ciemne, mianowicie zaś znajduje się:

U góry po lewej rzymska cyfra V. a naprzeciw, po prawej stronie arabska cyfra 5. obie ciemne na tle jasnem.

Nieco niżej między obiema temi liczbami, widać wyraz: „*Fünf*“ (pięć), także ciemny, na tle jasnem, a zaraz pod tymże wyrazem: „*Fünf*“ znajduje się arabeska, po obu stronach zwieszona.

Cała nota otoczona jest jasną ramką, w której na każdej z czterech jej stron ukazują się wyrazy: „*Fünf Gulden*“ (pięć złotych reńskich) ciemnymi literami.

Farba druku: czarna.

Najwyższy stempel w środku noty mieści w sobie arabską cyfrę 5. całkiem jasną, z cieniornutem, na tle giloszowanem (przeplatanem) z ozdobami liściowemi.

Po każdej stronie noty, w równej linii z wyżej rzeczonym stemplem, znajduje się owal, zawierający częstokrotnie powtórzone wyrazy „*Fünf Gulden*“ wzdłuż brzegu także przerywane.

W owalu po lewej widać wyraz „*Serie*“ (rząd) i dwie litery; w owalu zaś po prawej wyrażony jest numer noty arabskimi cyframi.

befindlichen Banknoten zu 5 fl. IV. Form gegen neue Banknoten V. Form der gleichen Kategorie, in der ersten Hälfte des Monats Dezember l. J. beginnen, und so wie bei den Bank-Kassen in den Kronländern bis letzten Mai 1852 stattfinden.

3. Vom ersten Juni 1852 bis letzten August 1852 wird die Annahme der, im ersten Absatze bezeichneten Banknoten nur noch bei den Bank-Kassen in Wien, sowohl in der Verwechslung, als in Zahlungen Platz greifen.

4. Nach Ablauf dieser Termine ist sich wegen des Umtausches der vorbezeichneten Banknoten zu 5 fl. IV. Form unmittelbar an die Bankdirektion zu wenden.

Wien, am 12. Oktober 1851.

Pipis,
Bank-Gouverneur.

Sina,
Bank-Gouverneurs-Stellvertreter.
Königswarter,
Bank-Director.

Beschreibung der neuen Noten der privilegierten österreichischen Nationalbank zu „Fünf Gulden.“

Das Papier ist weiß, fein und dennoch von einer eigenthümlichen, sehr dauerhaften Textur, die sich wesentlich von anderen Papiergattungen unterscheidet.

Das Papier jeder Note enthält lichte und dunkle Wasserzeichen, und zwar befindet sich:

Oben, gegen die linke Seite die römische Ziffer **V**, und gegenüber, gegen die rechte Seite, die arabische Ziffer **5**, beide dunkel, in lichtem Grunde.

Etwas tiefer, zwischen diesen beiden Zahlen, ist das Wort: „Fünf“ ebenfalls dunkel, in lichtem Grunde, angebracht, und unmittelbar unter dem Worte: „Fünf“ ist eine lichte, zu beiden Seiten abwärts geneigte Arabeske.

Die ganze Note umgibt ein lichter Rahmen, in welchem auf jeder der vier Seiten desselben die Worte: „Fünf Gulden“ in dunklen Buchstaben erscheinen.

Die Farbe des Druckes ist schwarz.

Der oberste Stempel in der Mitte der Note enthält die arabische Ziffer **5**, ganz licht, mit Schlagschatten, auf guillochirtem Grunde, der mit Laubwerk verziert ist.

Auf jeder Seite der Note, in gleicher Linie mit dem vorerwähnten Stempel, befindet sich ein Oval, welches die oft wiederholten Worte: „Fünf Gulden“ einschließt, die längs des Randes auch abgebrochen erscheinen.

In dem Ovale zur linken Seite ist das Wort: „Serie“ und zwei Buchstaben; in dem Ovale zur Rechten aber ist die Nummer der Note in arabischen Ziffern ausgedrückt.

Bezpośrednio pod oboma owalami są zamieszczone popiersia, a to: po lewej popiersie Minerwy, jako symbol mądrości, w związku z popiersiem Herkulesa, jako symbol mocy.

Po prawej stronie znajduje się jako symbol Austrii, biust kobiecy, ozdobiony gałązką wawrzynu, na głowie z koroną murową.

W środku noty znajduje się tekst, a to: zaraz pod najwyższym stemplem wyrazy: „*Fünf*“ pismem wielkiem gotyckiem ozdobnem, pod tem słowa „*Gulden*“ (złoty reński) ozdobnem pismem lapidarnem leżącym. Potem następują w linii lekko kabłąkowatej słowa: „*die privilegirte österreichische National-Bank bezahlt dem Ueberbringer*“ (uprzywilejowany austrijski bank narodowy wypłaci okazicielowi), a w równoległej linii drugiej słowa: „*gegen diese Anweisung Fünf Gulden Silbermünze nach dem Conventions-Fusse*“ (na tę asygnację pięć złotych reńskich monetą konwencyjną) pismem bardzo małym gotyckiem; dalej większemi literami także pismem gotyckiem, słowa: „*Für die privilegirte österreichische*“ (za uprzywilejowany austrijski), nareszcie w linii prostej słowo: „*National-Bank*“ (bank narodowy), ozdobnem pismem lapidarnem stojącym.

Cokolwiek w lewo, pod słowem: „*National-Bank*“ stoi data: „*Wien, den 1. Jänner*“ (Wiedeń, 1. Stycznia) małym pismem angielskiem, a pod datą liczba roku „*1847*“.

Naprzeciwno, po prawej stronie widać podpis: „*J. E. v. Weittenhiller, Cassen-Director*“ (J. E. de Weittenhiller, dyrektor kasy).

W środku spodniej części noty znajduje się c. k. herb państwa w tarczy, którą dwa gryfy trzymają, nad nią korona cesarska.

Po każdej stronie herbu państwa znajduje się ozdobna obwódka, z których ta po lewej stronie wprawdzie małym, jednakże wyraźnym i regularnym pismem gotyckiem zawiera §. 48. statutu bankowego, tak opiewającego: „*Auf die Verfälschung und Nachahmung der Noten der Bank sind dieselben Strafen verhängt, welche auf die Verfälschung und Nachahmung des vom Staate ausgegebenen Papiergeldes gesetzt sind. Die Behörden sind verpflichtet, die diessfälligen Verbrecher aufzusuchen, anzuhalten und zu bestrafen.*“ (Na fałszowanie i podrabianie not bankowych zagrożone są te same kary, jakie wyznaczono na fałszowanie i podrabianie pieniędzy [papierowych, przez rząd wydanych. Władze obowiązane są, zbrodniarzy tego rodzaju wyśledzać, przytrzymać i karać).

Obwódka po prawej stronie zawiera wartość nominalną noty (*Fünf Gulden*) (pięć złotych reńskich) w dziesięciu językach krajów koronnych cesarstwa austrijskiego, pismem rozmaitem.

Unmittelbar unter den beiden Ovalen sind Brustbilder angebracht, und zwar: zur Linken, jenes der Minerva, als Sinnbild der Weisheit, in Verbindung mit dem Brustbilde des Herkules, als Sinnbild der Stärke.

Zur rechten Seite befindet sich, als Sinnbild der Austria, ein weibliches, mit Vorbeerzweigen gezierter Brustbild, dessen Haupt eine Mauerkrone trägt.

In Mitte der Note befindet sich der Text, und zwar: unmittelbar unter dem obersten Stempel das Wort: „Fünf“ in großer, verzierter gothischer Schrift; darunter das Wort: „Gulden“ in verzierter kursiver Lapidar-Schrift. Dann folgen in etwas gebogener Linie die Worte: „die privilegirte österreichische Nationalbank bezahlt dem Ueberbringer“ und parallel mit dieser, in zweiter Linie die Wort: „gegen diese Anweisung Fünf Gulden Silbermünze nach dem Konventions-Fuße“ in ganz kleiner gothischer Schrift; ferner mit größeren Lettern in ebenfalls gothischer Schrift die Worte: „Für die privilegirte österreichische“, dann folgt in gerader Linie das Wort: „Nationalbank“ in verzierter stehender Lapidarschrift.

Etwas links unter dem Worte: „National-Bank“ steht das Datum: „Wien, den 1. Jänner“ in kleiner englischer Schrift, und darunter die Jahreszahl „1847.“

Gegenüber, zur rechten Seite, ist die Unterschrift: „F. G. v. Weittenhiller, Kassen-Direktor“ ersichtlich.

In der Mitte des unteren Theiles der Note befindet sich das k. k. Staatswappen, in einem von zwei Greifen gehaltenen Schilde, auf dem die Kaiserkrone ruht.

An jeder Seite des Staatswappens befindet sich eine ornamentale Einfassung, wovon jene zur linken Seite in kleiner, aber dennoch deutlicher und regelmäßiger gothischer Schrift den §. 48 der Bank-Statuten enthält, welcher lautet: „Auf die Verfälschung und Nachahmung der Noten der Bank sind dieselben Strafen verhängt, welche auf die Verfälschung und Nachahmung des vom Staate ausgegebenen Papiergeldes gesetzt sind. Die Behörden sind verpflichtet, die diesfälligen Verbrecher aufzusuchen, anzuhalten und zu bestrafen.“

Die Einfassung zur rechten Seite enthält den Nennwerth der Note (Fünf Gulden) in zehn Sprachen von Kronländern des österreichischen Kaiserstaates, in verschiedenen Schriftgattungen.

Pod obwódką po lewej stronie znajduje się liczba, pod nią po prawej litera.

Odcisk wszędzie wybitny i wyraźny.

308.

Rozporządzenie Ministra kultury krajowej i górnictwa z dnia 11. Października 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXV., nr. 234, wydana dnia 1. Listopada 1851),

wydane dla wszystkich krajów koronnych,

mocą którego dozwolonem zostaje indywiduum, znajdującym się w praktycznem użyciu montanistycznym, poddać się egzaminowi prywatnemu na c. k. zakładzie naukowym montanistycznym.

Ponieważ zaszły przypadki, w których indywidua, oddawszy się służbie montanistycznej praktycznej, lubo bez przygotowawczego wykształcenia naukowo-technicznego, na zakładzie naukowym montanistycznym nabyć się mającego, opierające się na wiadomościach, z własnego studjum i z praktyki pozyskanych, życzyli sobie złożyć egzamin z tego lub owego przedmiotu na zakładzie naukowym montanistycznym, widzę się spowodowanym, zgodnie z c. k. ministerstwem wyznań i oświecenia, dozwolić wyjątkowo złożenia egzaminów takowych za taksą 10 złr. (dziesięć złotych reńskich mon. konw.) i to pod tym warunkiem, jeżeli egzaminand wykaże się wiarogodnymi zaświadczeniami tak z nabytych wiadomości przygotowawczych, nieodzownie potrzebnych, jakoteż z dłuższego oraz praktycznego użycia lub służbowania przy jakiej kopalni albo hucie.

Nieodzownie potrzebne umiejętności przygotowawcze, bez posiadania których nie da się myśleć gruntowne studjum nauk montanistycznych, są następujące: dla nauki górnictwa nauki maszyn górniczych i miernictwa górniczego, matematyka, a to przynajmniej algebry i geometryja; dla nauki probierczej i hutniczej zaś chemija, a to przynajmniej chemija powszechna.

Prośby o pozwolenie złożenia egzaminów takowych podawane być mają do właściwej dyrekeyi zakładu naukowego montanistycznego. Dyrekeyje tych zakładów naukowych upoważnione są, takowe podania w myśl niniejszych postanowień załatwiać, i zaświadczenia na odbyty egzamin wystawiać.

Egzamina, tu w mowie będące, winny być przedsiębrane wedle ogólnych przepisów, o egzaminach istniejących wszakże w połączeniu z stosownymi wypracowaniami pismieniami.

Thinnfeld m. p.

Unter der erwähnten Einfassung zur Linken befindet sich eine Zahl, unter jener zur Rechten ein Buchstabe.

Die Abdrücke sind durchgehends scharf und deutlich.

308.

Verordnung des Ministers für Landeskultur und Bergwesen vom 11. Oktober 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXV. Stück, Nr. 234, ausgegeben am 1. November 1851),

wirksam für alle Kronländer,

womit den, in praktischer Montan-Verwendung befindlichen Individuen gestattet wird, an den k. k. Montan-Lehranstalten sich einer Privatprüfung zu unterziehen.

Aus Anlaß wiederholt vorgekommener Fälle, daß Individuen, welche sich dem practischen Montandienste gewidmet, ohne sich die wissenschaftlich-technische Vorbildung hiezu an einer Montan-Lehranstalt eigen gemacht zu haben, gestützt auf die durch eigenes Studium und durch die Praxis erworbenen Kenntnisse, zur Beglaubigung der Letzteren sich aus einem oder dem anderen Gegenstande einer Prüfung an einer Montan-Lehranstalt zu unterziehen wünschten, finde ich mich, im Einverständnisse mit dem Ministerium des Kultus und Unterrichts bestimmt, die Ablegung solcher Prüfungen gegen den Erlag einer Taxe von 10 fl. (Zehn Gulden) Konv. Münze und unter der Bedingung ausnahmsweise zu gestatten, daß der zu Prüfende sich sowohl über die erlangten unumgänglich nöthigen Vorbereitungswissenschaften, als auch über die längere praktische Verwendung oder Dienstleistung bei einem Berg- oder Hüttenwerke durch glaubwürdige Zeugnisse auszuweisen habe.

Die unumgänglich nöthigen Vorbereitungswissenschaften — ohne deren Kenntniß ein gründliches Studium der Montanwissenschaften nicht denkbar ist — sind: für Bergbaukunde, Bergmaschinenlehre und Markscheidekunst die Mathematik, nemlich mindestens die Algebra und Geometrie; für die Probier- und Hüttenkunde aber die Chemie, mindestens die allgemeine Chemie.

Die Gesuche um Bewilligung zur Ablegung solcher Prüfungen sind bei der betreffenden Montan-Lehranstalts-Direktion einzubringen. Die Direktionen dieser Lehranstalten sind ermächtigt, derlei Eingaben im Sinne der vorliegenden Bestimmungen zu erledigen und Prüfungszeugnisse auszustellen.

Die fraglichen Prüfungen sind nach den bestehenden allgemeinen Prüfungsvorschriften, jedoch in Verbindung mit angemessenen schriftlichen Ausarbeitungen vorzunehmen.

Thinnfeld m. p.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcji skarbowej z dnia 24. Października 1851,

wydane do wszystkich powiatowych administracji skarbowych, dochodowych urzędów wykonawczych i do starszyny straży skarbowej,

o postępowaniu cłowym ze skórkami na rękawiczki przykrojone.

Wprowadzane niekiedy w handlu skóry, na rękawiczki przykrojone, jeżeli są tylko przykrojone, a jeszcze nie zszyte, należy stosownie do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 11go b. m. za l. 31977/1352, na wstępie w obwód cłowy, w postępowaniu tak uważać, jak skóry, z których są przykrojone.

Krajewski m. p.

Rozrządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. Października 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXV., nr. 235, wydana dnia 1. Listopada 1851),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

którem obwieszczone zostają postanowienia dodatkowe, umówione między rządami c. k. austryjackim i k. neapolitańskim, odnoszące się do traktatu handlu i żeglugi austryjacko-neapolitańskiego z roku 1846.

Między rządami ces. austryjackim i król. neapolitańskim umówione zostały przez zamienione w Neapolu oświadczenia ministeryjalne następujące postanowienia dodatkowe do traktatu handlu i żeglugi, zawartego między Austryją i królestwem obojg Sycylii na dniu 5. Października 1846 *) roku, a obowiązujące od 1. Października t. r.

Tekst pierwotny.

I. Sino ad una disposizione contraria denunziata reciprocamente almeno tre mesi innanzi, i bastimenti di commercio austriaci, del pari che quelli del regno delle due Sicilie a destinazione dell' uno o dell' altro dei due

Przekład

I. Dopóki najmniej trzy miesiące naprzód wzajemnie ogłoszonem nie zostanie przeciwne rozporządzenie, okręty kupieckie tak austryjackie, jako też okręty królestwa obojg Sycylii, przeznaczone do jednego lub drugiego z tych

*) W zbiorze ustaw prowincjonalnych dla Galicyi str. 294, dla Czech str. 579, dla Austrii wyżej Ensy str. 349, dla Morawii i Śląska str. 262, dla (byłego) okręgu rządowego Lublańskiego str. 441, dla Tyrolu i Forarlbergu str. 383 i dla królestwa Lombardzko-Weneckiego Vol. II., pag. 246.

Erlaß der Finanz-Landes-Direktion vom 24. Oktober 1851,

an sämtliche Cameral-Bezirks-Verwaltungen, ausübende Gefällsamter und die Finanzwach-Obern,

über die Zollbehandlung der zu Handschuhen zugeschnittenen Lederstücke.

Die im Handel vorkommenden, für die Verfertigung von Handschuhen zugeschnittenen Lederstücke sind gemäß hohen Finanzministerial-Erlaßes vom 11. d. M. Zahl 31977/1352 bei der Einfuhr in das Zollgebiet, insofern solche bloß zugeschnitten und nicht auch abgenäht sind, so zu behandeln wie das Leder, aus dem solche zugeschnitten wurden.

Krajewski m. p.

Erlaß des Ministeriums des Aeußern vom 26. Oktober 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXV. Stück, Nr. 235, ausgegeben am 1. November 1851)

wirksam für alle Kronländer,

womit die zwischen der kaiserlich-österreichischen und königlich-neapolitanischen Regierung verabredeten Zusatzbestimmungen zu dem österreichisch-neapolitanischen Handels- und Schiffahrts-Vertrage vom Jahre 1846 kundgemacht werden.

Zwischen der kaiserlich-österreichischen und der königlich-neapolitanischen Regierung sind — mittelst zu Neapel ausgewechselter Ministerial-Erklärungen, folgende Zusatzbestimmungen zu dem zwischen Oesterreich und dem Königreiche beider Sizilien bestehenden Handels- und Schiffahrts-Vertrage vom 5. Oktober 1846 *) verabredet worden, welche vom 1. Oktober d. J. zu gelten haben:

1. Bis zu einer entgegengesetzten, wenigstens drei Monate früher wechselseitig anzukündigenden Verfügung können sowohl die österreichischen Handelsschiffe, als auch jene des Königreiches beider Sizilien, welche in das eine oder das andere beider Länder abzugehen bestimmt sind, nicht nur in Gemäßheit des Vertrages vom 5. Oktober 1846, mit

*) In den Provinzial-Gesetzsammlungen für Böhmen Seite 579, für Mähren und Schlessien Seite 262, für Galizien Seite 294, für Oesterreich ob der Enns Seite 349, für das (ehemalige) Laibacher Gouvernements-Gebiet Seite 441, für Tirol und Vorarlberg Seite 383, und für das lombardisch-venetianische Königreich, Vol. II., pag. 246.

paesi, potranno non solamente ai termini del trattato firmato il 5 Ottobre 1846 essere caricati con produzioni del loro suolo ed industria, ma ancora essi bastimenti, non trovandosi alla loro spedizione da porti austriaci o da quelli del regno delle due Sicilie per una destinazione tale come quella qui appresso indicata, caricati che in parte di queste medesime produzioni, o avendo sbarcato nel loro viaggio una parte del loro carico primitivo, avranno la facoltà di completare i loro carichi ne' porti stranieri intermedi, continuando sempre a godere senza riserva de' vantaggi tali che trovansi stipulati pel trattato prae-citato conchiuso tra i gabinetti di Vienna e di Napoli il 5 Ottobre 1846.

II. Ogniqualvolta che le produzioni del suolo o dell' industria dell' Impero d'Austria e del Regno delle due Sicilie saranno importate direttamente dall' uno nell' altro paese co' bastimenti delle due Nazioni, esse goderanno de' vantaggi stipulati nell'anzidetto trattato, senza che abbiano bisogno d'essere munite di certificati d'origine.

F. Schwarzenberg m. p.

krajów, mogą nie tylko na zasadzie traktatu z 5. Października 1846 brać ładunek płodów ziemi i przemysłu krajów własnych, lecz także okręty takowe prawo mieć będą nawet w tym przypadku, gdyby przy wyjściu z jakiego portu austriackiego, lub z portu królestwa obojej Sycylii, z przeznaczeniem niżej wyrażonem tylko w części były naładowane płodami wyż rzeczonymi, lub gdyby w podróży część pierwotnego ładunku złożyły, uzupełnić ładunek swój w obcych, w pośrodku leżących portach, i doznawać mają mimo tego na przyszłość w zupełności wszelkich korzyści, umówionych w wyżej wspomnionym traktacie, zawartym między gabinetami wiedeńskim i neapolitańskim.

II. Ilekroć płody ziemi i przemysłu cesarstwa austriackiego i królestwa obojej Sycylii na okrętach dwóch państw z jednego do drugiego kraju wprost wprowadzone będą, doznawać będą korzyści umówionych w spomnionym traktacie, nie mając potrzeby wykazywania się certyfikatami pochodzenia.

F. Schwarzenberg m. p.

Boden- und Industrie-Produkten ihrer Länder beladen werden, sondern diese Schiffe werden auch für den Fall, wenn sie bei ihrer Abfahrt von einem österreichischen oder von einem Hafen des Königreiches beider Sizilien mit der hier unten angegebenen Bestimmung nur zum Theile mit den obengenannten Produkten beladen sind, oder wenn sie während ihrer Reise einen Theil der ursprünglichen Fracht abgeladen hätten, ermächtigt, in den fremden dazwischenliegenden Häfen ihre Ladung zu vervollständigen, und sie sollen sich dennoch fortan aller mit dem vorerwähnten Vertrage zwischen den Kabinetten von Wien und Neapel vom 5. Oktober 1846 verabredeten Begünstigungen ungeschmälert zu erfreuen haben.

II. So oft die Boden- und Industrie-Produkte des Kaiserthumes Oesterreich und des Königreiches beider Sizilien mit den Schiffen der zwei Nationen von einem in das andere Land direkte eingeführt werden, haben sie sich der mit dem erwähnten Vertrage bedungenen Begünstigungen zu erfreuen, ohne daß sie nöthig haben, sich mit Ursprungszertifikaten zu versehen.

F. Schwarzenberg m. p.

Rozporządzenie Namiestnika z dnia 27. Października 1851 *),

wydane do Naczelników wszystkich obwodów i magistratu lwowskiego (za równoczesnem wezwaniem Starosty bukowińskiego i Naczelnika komisji gubernijalnej w Krakowie, by ze swej strony wydali podobne rozporządzenie),

o użyciu stanowych obligacyj domestykalnych, znajdujących się w posiadaniu politycznych funduszków i zakładów, w nowo otworzonej pożyczce Stanu.

Wysokie Ministerstwo skarbu dozwoliło rozporządzeniem z dnia 20. Października 1851 za l. 14858, aby oświadczenia subskrypcyj celem wciągnięcia do nowootworzonej pożyczki stanu, stanowych obligacyj domestykalnych z lat 1801, 1805, 1806 i 1809, które w posiadaniu politycznych funduszków i zakładów państwa znajdują się, od zarządu tychże funduszków i zakładów przekładano kasom, do przyjmowania tych subskrypcyj upoważnionym, do końca bieżącego miesiąca, niemniej, że te deklaracyje, jeżeliby do złożenia przepisanej kaucyi nie było na razie potrzebnej gotowizny, także i bez tej kaucyi przyjęte być mogą.

O tem wysokiem zezwoleniu zawiadamiam WWMPana na mocy rozporządzenia wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 22. Października 1851 za l. 23886/858, polecając, abyś doń się stosując, w interesie dotyczących funduszków i zakładów, względem wzięcia udziału w nowej pożyczce stanu bezzwłocznie, co potrzeba, w drodze przyzwolitej rozporządził.

Goluchowski m. p.

312.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 30. Października 1851,

którem rozwiązuje się wątpliwość, czy ludzie obowiązani do wojska, a do landwery przydzieleni, od służby wojskowej za złożeniem taksy uwalniającej, uwolnieni być mogą.

Z powodu poszczególnego zdarzenia, dowiedziało się Ministerstwo spraw wewnętrznych z założonego rekursu, że pewna prośba w przepisany czasie podana o dymisyjonowanie żołnierza za złożeniem taksy, dla tego tylko odrzuconą została, ponieważ tenże do batalijonu landwery, a nie do polowego był wcielony.

*) Rozporządzeniem prezydyjalnem krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 27. Października 1851 za l. 1206 wydano także stosowne polecenie do wszystkich kas zbiorczych, do głównej kasy krajowej we Lwowie i w Czerniowcach, i do filijalnej kasy krajowej w Krakowie, o czem wszystkie powiatowe administracyje i krajowa dyrekcyja skarbowa zawiadomione zostały.

311.

Erlaß des Statthalters vom 27. Oktober 1851 *),

an sämtliche Kreisvorsteher und den Magistratsvorsteher in Lemberg, (unter gleichzeitiger Aufforderung des Bukowinaer Kreishauptmannes in Czernowiz und des Vorstehers der Gubernial-Kommission in Krakau zur gleichmäßigen weiteren Verfügung),

über die Verwendung der im Besitze politischer Fonde und Anstalten befindlichen ständischen Domestikal-Obligazionen zur Theilnahme an dem neueröffneten Staats-Anleihen.

Das hohe Finanzministerium hat mit dem Erlaße vom 20. Oktober 1851 Z. 14858 zu gestatten befunden, daß Subskriptions-Erklärungen zum Zwecke der Einbeziehung solcher ständischer Domestikal-Obligazionen aus den Jahren 1801, 1805, 1806 und 1809 in das neueröffnete Staats-Anleihen, welche sich im Besitze politischer Fonde und Anstalten des Reiches befinden, von den Verwaltungen dieser Fonde und Anstalten bei den zur Annahme der Subskriptionen ermächtigten Kassen bis Ende des laufenden Monats überreicht, und diese Subskriptionen, wenn die zur Leistung der vorgeschriebenen Kauzion erforderlichen Barbeträge im Augenblicke nicht vorhanden seyn sollten, auch ohne Kauzions-Erlag stattfinden können.

Von dieser hohen Gestattung setze ich Euere im Grunde Verordnung des hohen Ministeriums des Innern vom 22. Oktober 1851 Z. 23886/858 mit der Weisung in die Kenntniß, hiernach im Interesse der betreffenden Fonde und Anstalten wegen allfälliger Betheiligung derselben an dem Staats-Anleihen allsogleich die erforderliche Verfügung im geeigneten Wege zu treffen.

Goluchowski m. p.

312.

Erlaß des Ministeriums des Innern vom 30. Oktober 1851,

womit der Zweifel über die zulässige Befreiung vom Militärdienste der zur Landwehr eingetheilten Militärpflichtigen gegen Erlag der Befreiungstage gelöst wird.

Gelegenheitlich eines speziellen Falles kam das Ministerium des Innern in Folge eines Rekurses zur Kenntniß, daß ein rechtzeitig eingebrachtes Gesuch um Entlassung eines Soldaten gegen Taxerlag bloß deshalb zurückgewiesen wurde, weil der Betreffende einem Landwehr- und keinem Feld-Bataillon eingereiht worden war.

*) Mit dem Präsidial-Erlaße der Finanz-Landes-Direktion vom 27. Oktober 1851 Z. 1206 ist die entsprechende Weisung auch an alle Sammlungskassen, die Landeshauptkassen in Lemberg und Czernowiz und die Landes-Filialkasse in Krakau ergangen, davon sämtliche Kameral-Bezirksvorsteher verständigt und die Finanz-Landes-Direktion in Kenntniß gesetzt worden.

Ministerstwo wojny, któremu pertraktacje tego przedmiotu były udzielone, wyrzekło zgodnie ze zdaniem Ministerstwa spraw wewnętrznych, że ani pierwotna ustawa z dnia 23. Grudnia 1849 *), ani inny jaki późniejszy przepis obowiązanych do służby wojskowej, a do landwery wcielonych, nie wyłącza od złożenia taksy uwalniającej dla tej jedynej okoliczności.

Bach m. p.

313.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 31. Października 1851 **),

jak postępować przy czyszczeniu stajen po zaraźliwych chorobach końskich.

Ku osiągnięciu jednostajnego postępowania przy czyszczeniu stajen po zaraźliwych końskich chorobach, przezco z uniknięciem wszelkich niepotrzebnych kosztów przeciw od niebezpieczeństwa każdej zarazy zupełnie zabezpieczyć się można, postanowiło Ministerstwo spraw wewnętrznych za porozumieniem się c. k. Ministerstwa wojny z gronem nauczycieli tutejszego zakładu weterynaryi, rozporządzić, co następuje:

1. Wielkich stajen nie potrzeba wyżej, jak na 7 do 8 stóp bielić.

Jezeli w wielkiej stajni jeden tylko koń na nosaciznę lub zarobaczenie chorował, dosyć jest wybielić miejsce jego stanowiska, tudzież stanowiska po obu stronach doń przypierające.

Stajnie pomniejsze na kilka koni potrzeba całe wybielić.

2. Ponieważ ukrop niszczy każdą zarazę, potrzeba więc żłoby, drągi, słupy i wszystkie ruchome i nieruchome rzeczy w ogólności, (naczynia do pojenia, narzędzia do chędożenia koni) i wszystko, co się z chorym zwierzęciem stykało, kipiátkiem wody, a później, gdy na powietrzu oschną, kipiátkiem ługu wyparzyć i wyszurować.

3. Czyszczenie także wszystkich rzeczy żelaznych ma się na tem ograniczać, ponieważ żelazo mniej nawet jest dziurkowane, a zatem nie tak łatwo jak drzewo wciąga w siebie pierwiastki zaraźliwe. Chlorkiem nie należy myć żelaziwa, ponieważ takie mycie zjada żelazo, nie wiele przynosząc pożytku.

*) Dziennik praw państwa z roku 1850, cz. IV., nr. 5., stron. 67

**) Rozporządzeniem gubernijalnem z dnia 12. Listopada 1851, za l. 43991 ta instrukcja ogłoszona.

Das Ministerium des Kriegswesens, welchem die Verhandlung mitgetheilt wurde, hat in Uebereinstimmung mit der hierortigen Ansicht sich dahin ausgesprochen, daß weder das ursprüngliche Gesetz vom 23. Dezember 1849*), noch irgend eine spätere Vorschrift, die Militärpflichtigen, welche zur Landwehr eingetheilt werden, bloß dieses alleinigen Umstandes wegen von dem Erlage der Befreiungstaxe ausschließt.

Bach m. p.

313.

Erlaß des Ministeriums des Innern vom 31. Oktober 1851**),

über das bei Reinigung der Stallungen nach ansteckenden Pferdefrankheiten zu beobachtende Verfahren.

Um bei der Reinigung der Stallungen nach ansteckenden Pferdefrankheiten ein gleichmäßiges Verfahren zu erzielen, welches mit Vermeidung jedes nicht nothwendigen Kostenaufwandes dennoch gegen jede Ansteckungsgefahr volle Sicherheit biethet, findet das Ministerium des Innern nach dem vom k. k. Kriegsministerium mit dem Lehrkörper des hiesigen Thierarznei-Institutes gepflogenen Einvernehmen Nachfolgendes anzuordnen:

1. Große Stallungen sind nur auf 7 bis 8 Fuß Höhe zu weissen.

Ist in einem großen Stalle bloß ein Pferd vom Rog oder Wurm ergriffen, so ist bloß das Weissen des Standortes und der beiderseits zunächst anstoßenden Stände vorzunehmen.

Kleinere Ställe mit wenigen Pferden sind ganz zu weissen.

2. Indem durch die Siedhige jedes Kontagium zerstört wird, müssen die Futterbaren, Streichbäume, Standsäulen und alle beweglichen, sowie unbeweglichen Gegenstände überhaupt (Trinkgeschirre, Puzzeug ic.), die mit dem erkrankten Thiere in Berührung kamen, mit siedend heißem Wasser, später nachdem sie an der Luft getrocknet wurden, mit siedend heißer Lauge abgebrüht und abgerieben werden.

3. Hierauf hat sich auch die Reinigung bei allen eisernen Gegenständen zu beschränken, weil dieselben weniger porös sind, daher kontagiöse Stoffe nicht so leicht, als Holzgegenstände aufnehmen. Klormaschungen sind bei Eisenbestandtheilen zu vermeiden, weil jene keinen besondern Nutzen schaffen und das Eisen angreifen.

*) Reichs-Gesetzblatt vom Jahre 1850, IV. Stück, Nr. 5, Seite 67.

**) Mit dem Gubernial-Erlaße vom 12. November 1851 B. 43991 wurde die Veröffentlichung dieser Befehrsung eingeleitet.

4. Podłogę, jeżeli jest brukowaną, zlać kipiłą wodą i ługu, potem należy zetrzeć i stajenną drapaką wyszurować; przytem piasek z pomiędzy kamieni, cegły lub żwiru wymieść a nowym nasypać.

5. Gdzie podłoga jest z gliny lub niebrukowana, tam ziemię przynajmniej na pół stopy zebrać i świeżą warstwą pokryć.

6. Wykadenie stajni dzieć się ma spaleniem pospolitej siarki w laskach, drzwi i okna pozamykawszy, zachowując potrzebną ostrożność od niebezpieczeństwa ognia, gdyż rozwijający się przez to kwas siarkowy niszczy najpewniej każdy zaród zarazy ulotnej lub stałej, a wszędzie i tanio siarki dostać można, i też dla ludzi jest mniej niebezpieczną.

Rozumie się, że przed kadzeniem wszystkie zwierzęta ze stajni wyprowadzić należy.

7. Po wyczyszczeniu stajni potrzeba ją należyce przewietrzyć, i przez 8 dni otwartą i próżną zostawić.

8. Jeżeli w wielkich stajniach jeden tylko koń na nosaciznę lub zarobaczenie był zachorował, dość będzie, jak to już powiedziano, wyczyścić jego stanowisko, i stanowiska tak z prawej jak z lewej doń przytykające, gdzie zdrowe konie stały, gdy albowiem te choroby rozwijają stałe contagium (zaraźliwość), nie dopuszcza się, aby się na całą stajnię rozszerzało.

Oczewista, że z równą uwagą należy wszystkie dla chorego konia używane ruchomości drewniane, jako to, wiadra, szczotki i t. p. pociścić.

Jeżeli koń chory nie na jednym zostawał stanowisku, lub jeżeli nie używano osobnych naczyń do pojenia go, ani jednych narzędzi do chędożenia, natenczas całą stajnię wyczyścić potrzeba.

Bach m. p.

314.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 1. Listopada 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXVIII., nr. 241, wydana dnia 19. Listopada 1851).

obwieszczające układ między rządami ces. austrijackim z jednej, a król. bawarskim z drugiej strony, względem szerokości dzwon kołowych u powozów w obrocie granicznym.

W skutek zrobionego między cesarsko-austrijackim i królewsko-bawarskim rządem układu, dotyczącego szerokości dzwon kołowych u powozów w obrocie granicznym, miejsce mają postanowienia następujące:

1. W obrocie granicznym, ściśnionym na powiat graniczny, między granicą krajową a linią środkową, dozwolona zostaje wozom austriackim o czte-

4. Der Boden ist, wenn er gepflastert ist, mit siedend heißem Wasser und Lauge zu übergießen, dann gehörig zu verreiben, und mittelst stumpfer Stallbesen zu reinigen, wobei der Stand zwischen den Steinen bei Ziegel- oder Kies-Pflasterung entfernt und durch neuen ersetzt werden muß.

5. Bei lehmigen oder sonstigen ungepflasterten Boden ist die Erde wenigstens auf $\frac{1}{2}$ Fuß auszuheben und durch eine frische Lage zu ersetzen.

6. Die Räucherungen in der Stallung sind, nach Schließung der Thüren und Fenster, bei gehöriger Vorsicht gegen Feuergefährdung mittelst Verbrennen des gewöhnlichen Stangenschwefels vorzunehmen, indem die hiedurch sich entwickelnde schweflige Säure am sichersten jedes flüchtige und fixe Contagium zerstört, wohlfeil überall zu bekommen, und für Menschen weniger gefährlich ist.

Natürlich müssen früher alle Thiere aus dem Stalle entfernt werden.

7. Nach vorausgegangener Reinigung ist der Stall gehörig zu lüften, und durch 8 Tage offen und leer zu lassen.

8. Ist in großen Stallungen nur ein Pferd vom Rog oder Wurm ergriffen, so genügt, wie bereits erwähnt, die Reinigung des Standortes, wo das erkrankte Pferd stand, und des links und rechts Anstoßenden, wo sich gesunde Thiere befanden, weil diese Krankheiten ein fixes Contagium erzeugen, und daher eine Verbreitung durch den ganzen Stall nicht anzunehmen ist.

Natürlich müssen ebenso sorgfältig alle beweglichen Holzgegenstände (Wassereimer, Bürsten u.), die mit dem erkrankten Thiere in Berührung kamen, gereinigt werden.

Würde das erkrankte Thier seinen Standort öfters gewechselt haben, oder wären keine bestimmten Trink- und Reinigungs-Geräthschaften für das erkrankte Thier verwendet worden, so muß die Reinigung des ganzen Stalles vorgenommen werden.

Bach m. p.

314.

Erlaß des Handelsministeriums vom 1. November 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXVIII. Stück, Nr. 241, ausgegeben am 19. November 1851),

wodurch die Vereinbarung der kaiserlich-österreichischen mit der königlich-baierischen Regierung über die Radfelgenbreite des Fuhrwerkes im Grenzverkehre, Fundgemacht wird.

In Gemäßheit eines zwischen der kaiserlich-österreichischen und königlich-baierischen Regierung getroffenen Uebereinkommens haben bezüglich der Radfelgenbreite der Fuhrwerke im Grenzverkehre folgende Bestimmungen zu gelten:

1. Im Grenzverkehre, und beschränkt auf den zwischen der Landesgrenze und der Binnenlinie liegenden Grenzbezirk, wird dem vierräderigen österreichischen Fuhrwerke mit

rech kołach parą lub czwórką, z ciężarem do 60 cetnarów, dotychczas używana szerokość kół o $2\frac{1}{2}$ do 3 cali, a to na przeciąg lat 2ch, licząc od 1. Stycznia 1852 r.

2. Z równem scieśnieniem pozwala się dalej, iż przy powozach transportu osób zarobkowego, jakoto przy sztelfurach i t. p. z zaprzęgiem o 3ch lub więcej koniach, szerokość dzwona kołowego wprawdzie $2\frac{1}{2}$ cala wiedeńs. mierzyć może, jednakże takowa niżej dwóch cali wiedeńskich nie może mieć miejsca.

Przeciwnie zaś wozy, czworoprzęgiem do Austrii przychodzące, o koiach na 4 cale miary reńskiej (3. 9 cala austr.), choćby nad 60 cetnarów obładowane, bez wszelkiej przeszkody będą przypuszczane.

Baumgartner m. p.

315.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 2. Listopada 1851,

którem ogłasza się ustanowienie stacyi myta drogowego i mostowego w Brodkach, obwodzie lwowskim, i zniżenie opłaty drogowej na stacyi myta drogowego i mostowego w Rozwadowie obwodzie stryjskim.

W skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 15. Października 1851 za l. 34614,

1. ustanawia się na gościncu skarbowym ze Lwowa do Stryja prowadzącym w Brodkach, stacyja myta drogowego i mostowego, na które drogowe za dwie mile, a od mostu nru. 33 mostowe podług taryfy klasy I. opłacać należy;

2. równocześnie opłata drogowego, którą na stacyi myta drogowego i mostowego w Rozwadowie, obwodzie stryjskim, za trzy mile pobiera się, zniża się w ten sposób, że na przyszłość na rozwadowskiej stacyi mytowej, drogowe za jedną milę, a mostowe, jak dotychczas podług taryfy klasy III., opłacać się będzie.

Postanowienia niniejszem obwieszczone, wejdą w wykonanie z dniem 1. Lutego 1852.

Gołuchowski m. p.

2 bis 4 Pferden Bespannung und bis 60 Zentner Last die bis jetzt übliche Breite der Räder von $2\frac{1}{2}$ bis 3 Wiener Zoll auf einen Termin von 2 Jahren, vom 1. Jänner 1852 an gerechnet, zugestanden.

2. Unter gleicher Beschränkung wird gestattet, daß bei gewerbsmäßigen Personen-Transports-Fuhrwerken, als Stellwägen u. s. w. mit Bespannung von 3 und mehr Pferden, die Radfelgenbreite weniger als $2\frac{1}{2}$ Zoll, jedoch nicht unter 2 Wiener Zoll messen dürfe.

Hiergegen werden

3. die aus Baiern nach Oesterreich kommenden vierspännigen Fuhrwerke mit 4 Zoll rheinischen Maaßes (3. 9 Zoll österr.) breiten Rädern, auch bei einer Belastung über 60 Zentner unbeanstandet zugelassen.

Baumgartner m. p.

315.

Verordnung des Landesguberniums vom 2. November 1851,

womit die Errichtung einer Weg- und Brückenmaut-Station zu Brodki im Lemberger Kreise, und die Herabsetzung der bei der Weg- und Brückenmaut-Station zu Rozwadow im Stryjer Kreise zu entrichtenden Wegmautgebühr kundgemacht wird.

Zu Folge Erlaßes des hohen Finanzministeriums vom 15. Oktober 1851 Zahl 34614 wird

1. auf der von Lemberg nach Stryj führenden Arterialstraße eine Weg- und Brückenmaut-Station zu Brodki errichtet, bei welcher die Wegmautgebühr für zwei Meilen und für die Brücke Nr. 33 die Brückenmautgebühr der I. Tarifklasse zu entrichten ist. Dagegen wird:

2. gleichzeitig die Wegmautgebühr, welche bei der Weg- und Brückenmaut-Station zu Rozwadow im Stryjer Kreise für 3 Meilen eingehoben wird, in der Art herabgesetzt, daß künftig bei der Maut-Station Rozwadow die Wegmautgebühr für eine Meile ferner, wie bisher die Brückenmaut nach der III. Tarifklasse zu entrichten kommt.

Die vorstehend kundgemachten Bestimmungen werden am 1. Februar 1852 in Wirksamkeit treten.

Goluchowski m. p.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 3. Listopada 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXVI., nr. 237, wydana dnia 8. Listopada 1851),

mocą którego obwieszczeniem zostaje, w jaki sposób postępować należy z wylosowanymi na dniu 3im Listopada 1851 r., a w seryi 470 umieszczonemi cztero-procentowymi obligacyjami eraryjalnemi Stanów czeskich i niższo-austryjackich.

Odnosnie do okólnika rządu niższo-austryjackiego z dnia 29. Października 1829, podaje się do powszechnej wiadomości, iż wylosowane na dniu 3. Listopada r. b. i w seryi 470 umieszczone obligacyje eraryjalne stanowe po 4% zamienione zostaną na mocy najwyższego patentu z dnia 21. Marca 1818 r., za nowe obligacyje rządowe w pierwotnej stopie procentowej w monecie konwencyjnej przynoszące, a to:

Obligacyja nr. 164,856 Stanów czeskich, z jedną trzydziestą drugą,

Obligacyja nr. 23,684 Stanów niższo-austryjackich, z jedną piątą kwoty kapitału, nareszcie

Obligacyja nr. 25,094 aż do 28,414 Stanów niższo-austryjackich, z całkowitemi sumami kapitału.

F. Krauss m. p.

Rozporządzenie krajowej Dyrekeyi skarbowej z dnia 7. Listopada 1851,

wydane do poglętych jej skarbowych administracyj i urzędów dochodowych,

o zwróceniu należitości, przed wystawieniem dokumentu bezpośrednio zapłaconych.

Wysokie Ministerstwo skarbu oznajmiło z powodu zaszłego poszczególnego zdarzenia dekretem z dnia 11. Października 1851 za l. 33862/1342, że względem zwrotu bezpośredniej należitości, w moc ustawy tymczasowej z dnia 9. Lutego 1850 *) przed wystawieniem dokumentu zapłaconych, jeżeli dokument nie jest wystawiony na tym arkuszu, na którym poświadczenie jest wypisane, podług zasad wymiany papieru stemplowego postąpić należy, to jest, że zwrot nastąpić ma wtenczas, jeżeli dopuściwszy użycie papieru stemplowego, wymiana jego jest dozwolona.

*) Dziennik praw państwa z roku 1850, część XXII., nr. 50, str. 455.

316.

Erlass des Finanzministeriums vom 3. November 1851,
(im Reichs-Gesetzblatte, LXVI. Stück, Nro. 237, ausgegeben am 8. November 1851),

womit die Behandlung der am 3. November 1851 in der Serie 470 verlosten böhmisch-ständischen und niederösterreichisch-ständischen Merarial-Obligazionen zu 4 Perzent kundgemacht wird.

Mit Beziehung auf die Zirkularverordnung der niederösterreichischen Regierung vom 29. Oktober 1829 wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die am 3. November d. J. in der Serie 470 verlosten ständischen Merarial-Obligazionen zu 4 Perzent, und zwar:

Nr. 164.856 böhmisch-ständisch mit einem Zwei und Dreißigstel,

Nr. 23.684 niederösterreichisch-ständisch mit einem Fünftel des Kapitalbetrages, dann die

Nr. 25.094 bis 28.414 niederösterreichisch-ständisch mit den ganzen Kapitalbeträgen, nach den Bestimmungen des Allerhöchsten Patentes vom 21. März 1818 gegen neue, zu dem ursprünglichen Zinsfuße in Konventions-Münze verzinsliche Staats-Schuldverschreibungen umgewechselt werden.

Ph. Krauß m. p.

317.

Erlass der Finanz-Landes-Direktion vom 7. November 1851,

an die unterstehenden Kameral-Gefällen-Verwaltungen und Aemter,

betreffend die Rückstellung der vor Ausfertigung der Urkunde unmittelbar eingezahlten Gebühren.

Aus Anlaß eines vorgekommenen Falles hat das hohe Finanzministerium mit dem Dekrete vom 11. Oktober 1851 Z. 33862/1342 bedeutet, daß die Rückstellung der vor Ausfertigung der Urkunde entrichteten unmittelbaren Gebühren des provisorischen Gesetzes vom 9. Februar 1850 *), wenn die Urkunde auf dem dießfälligen Bogen, worauf die Bestätigung geschrieben ist, nicht ausgefertigt ist, nach den Grundsätzen der Stempelpapier-Auswechslung zu behandeln kommt, das ist die Rückstellung dann stattfindet, wenn bei dem vorausgesetzten Gebrauche von Stempelpapier dessen Auswechslung gestattet ist.

*) Im Reichs-Gesetzblatte vom Jahre 1850, XXII. Stück, Nr. 50, Seite 455.

O tem zawiadamia się administracyję dochodów skarbowych z tym dokładem, że takie prośby o zwrócenie należitości stemplowych bezpośrednio zapłaconych pod rozstrzygnięcie krajowej Dyrekcyi skarbowej poddane być mają.

Krajewski m. p.

318.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 11. Listopada 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXVIII., nr. 242, wydana dnia 19. Listopada 1851),

obowiązujące w całym państwie,

którem ustanowiono osobną należitość pod nazwą „*diritto di alboraggio*“ od drzewa dębowego, z portów państwa morzem za granicę wywiezionem być mającego.

Najjaśniejszy Pan J. C. Mość raczył rozporządzić najwyższem postanowieniem Swojem z dnia 9. Października r. b., ażeby od drzewa dębowego, przeznaczonego do wywozu morzem za granicę z portów państwa, pobieraną została osobna należitość pod nazwą „*diritto di alboraggio*“ przez urzędy portowe, a to podług następujących dwóch stopni:

- a) w kwocie po dwadzieścia złotych reńskich za każde sto stóp wiedeńskich kubicznych od pni dębowych, mierzących u grubszego końca trzydzieści stóp wiedeńskich długości, a 12 cali grubości; dalej
- b) w kwocie po dziesięć złotych reńskich za każde sto stóp wiedeńskich kubicznych od wszelkiej innej dębiny, jeżeli takowa nie jest obrobiona w sposób, przez któryby się do użycia na okręty stała niezdatną, jako to n. p. przez przeistoczenie na klepki do beczek.

Z którym atoli dniem pobieranie tej osobnej należitości w życie wejść ma, to do powszechnej poda wiadomości centralna władza morska w Tryjeście.

Z resztą nie narusza się tem obowiązek opłaty istniejącego cła wychodowego od drzewa dębowego, przy właściwych urzędach celnych, w razie przejścia jego przez linię celną.

F. Krauss m. p.

Hievon wird die Kameral=Gefällen=Verwaltung mit dem Beisage in Kenntniß gesetzt, daß derlei Gesuche um Rückstellung unmittelbar eingezahlter Stempelgebühren der hierortigen Entscheidung zu unterziehen sind.

Krajewski m. p.

318.

Erlaß des Finanzministeriums vom 11. November 1851,

(im Reichs=Gesetzblatte, LXVIII. Stück, Nr. 242, ausgegeben am 19. November 1851),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

womit für das aus den Seehäfen des Reiches in das Ausland zur See verführte Eichenholz eine besondere Gebühr unter der Benennung „**Diritto di alboraggio**“ festgesetzt wird.

Seine Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 9. Oktober l. J. anzuordnen geruhet, daß für Eichenholz, welches aus den Häfen des Reiches mit der Bestimmung für das Ausland zur See ausgeführt wird, eine besondere Gebühr, unter der Benennung „**Diritto di alboraggio**“ von den Hafenämtern nach den nachfolgenden zwei Abstufungen eingehoben werde, und zwar:

- a) für Eichenstämme von mindestens dreißig Wiener Fuß Länge und zwölf Zoll Dicke am dickeren Ende, in dem Betrage von zwanzig Gulden für hundert Wiener Kubikschuh, dann
- b) für alles übrige Eichenholz, das eine solche Bearbeitung, die dasselbe zur Verwendung für den Schiffbau ungeeignet macht, z. B. die Umgestaltung zu Faßdauben, nicht erhalten hat, in dem Betrage von zehn Gulden für hundert Wiener Kubikschuh.

Der Tag, von welchem angefangen die Einhebung dieser besonderen Gebühr eintritt, wird von der Zentral=Seebehörde in Triest öffentlich bekannt gegeben werden.

Uebrigens bleibt hierdurch die Verpflichtung zur Entrichtung des bestehenden Ausgangszolles für das Eichenholz bei den betreffenden Zollämtern, im Falle des Uebertretes über die Zoll-Linie, unberührt.

Ph. Krauß m. p.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 14. Listopada 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXVIII., nr. 243, wydana dnia 19. Listopada 1851),

dotyczące zakazu kalendarza ludowego komicznego na rok 1852 (*komischer Volks-Kalender für 1852*).

Ponieważ kalendarz komiczny dla ludu na rok 1852 (*komischer Volks-Kalender für 1852*), wydany przez Adolfa Brennglas w Hamburgu, jest treści całkiem rewolucyjnej, przeto zakazuje go Minister spraw wewnętrznych w całym cesarstwie austriackim, w myśl §. 2. rozporządzenia cesarskiego, wydanego pod dniem 6. Lipca t. r. (nr. 163 w *Dzien. pr. państwa*).

Bach m. p.

319.

Verordnung des Ministers des Innern vom 14. November 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXVIII. Stück, Nr. 243, ausgegeben am 19. November 1851),

betreffend das Verbot des komischen Volkskalenders für 1852.

Da der in Hamburg erschienene „Komische Volkskalender“ für 1852 von Adolph Brennglas durchaus revolutionären Inhaltes ist, so hat der Minister des Innern im Sinne der kaiserlichen Verordnung vom 6. Juli d. J. (Nr. 163 des Reichsgesetzblattes), S. 2, denselben für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserstaates verboten.

Wach m. p.

Geographical and Statistical Description of the State of New York

THE STATE OF NEW YORK, 1890

ALBANY: J. B. LIPPINCOTT & CO., 1890.

THE STATE OF NEW YORK, 1890

ALBANY: J. B. LIPPINCOTT & CO., 1890.

THE STATE OF NEW YORK, 1890

ALBANY: J. B. LIPPINCOTT & CO., 1890.

THE STATE OF NEW YORK, 1890

ALBANY: J. B. LIPPINCOTT & CO., 1890.